

peva kapetan JNA u penziji i Josip (Pepa) ubijen u Sarajevu 1945. godine zbog rada za NOB. Njegov sestra Ana takođe je za čitavo vrijeme rata pomagala NOB.

4. Braku nisu dobili kćerku Brankicu, koja je rođena 7. 8. 1940. g. Sada živi u Sarajevu. Udala se i zove se Mark Stokić. Zamjenjivši se profesorom Eng. jezika.

Napomena: Drago mi je što je pokazano interesovanje da se pribave podaci o Kenu i želim da i njegovo ime nađe mjesto među borcima Bosanske Krajine. God. tim prije što je zbog nedostatka podataka njegovo ime pogrešno upisano i na spomeniku na Mrakovici (piše Krenesolav Harlik) na što sam ukazala odgovornim ali do prošle godine isprava nije izvršena. Znam da su i ovi podaci nepotpuni, pa mislim da bi ih mogli dopuniti Kenini ratni drugovi: Branko Đurđević, Đusko Bojanić i Veljko Bundalo iz Banje Luke, Svetko Glišić iz Laktaša, a vjerovatno i neki drugi.

Sarajevo, maja 1979. godine.

Zagorka Đekletoić

Arhiv Bos. krajine B. Luka
ABK 209-009-015

Vaclav-Keno Harlik - biografski podaci -

Vaclav Harlik rođen je 13. oktobra 1916. godine u Banjoj Luci, u siromašnoj radničkoj porodici. Njegov otac Matija bio je stolar, a majka Marija domaćica. Njegovi roditelji imali su 12 djece. ~~Kao~~ Vaclav je bio najmlađi - svi su ga zvali Keno. Keno je rano ostao bez roditelja - kada mu je bilo 6 godina umro mu je otac, a kada mu je bilo 11 godina umrla mu je majka.

Keno se školovao i pored siromaštva i oskudice, radeći kao dječak razne fizičke poslove. U Banjoj Luci je završio osnovnu školu, nižu gimnaziju i učiteljsku školu - 1937. godine. U diplami o učiteljskom diplomskom ispitu imao je vladanje 3 (dobro). Kasnije mi je pričao da je takvu ocjenu iz vladanja dobio zbog učesća u aktivnosti napredne omladine.

Prvo zaposlenje dobio je u osnovnoj školi u selu Papazani ^{nedaleko od} Prijavio je 18. 8. 1938. godine. Tu je ostao do avgusta 1939. godine, kada je premješten u osnovnu školu u selo

Muslimanska Jasenica kod Bosanske Krpe. U Jasenici je ostao do kraja marta 1941. godine.

Za sam se navela da Henom početkom juna 1939. godine. Sjećam se da je često govorio o nepravdama u tadašnjem društvu i izražavao uvjerenje da mora doći do promjene društvenog uređenja. Hvalio je Socijalistički Savez i osuđivao nepravde u kapitalističkom društvu. Po ovim pitanjima često se prepirao sa rođicom Zetom i nekim drugim poznanicima, a u nekoliko navrata i sa nekim učiteljkama iz Bos. Krpe Miroslavom. Za sam se gojila da će ga zatvoriti, ali do toga nije došlo upravo zato što je učitelj bio dobar prijatelj sa Henom i Zetom. Sjećam se upravo velike radosti 27. marta 1941. godine kada je oborena vlada Cvetković-Mlaček i raumun ugovor o priustupanju Jugoslavije Trojnom paktu. Odmah je na školu istakao jugoslovensku zastavu. Gledajući sada njegov tadašnje ponašanje, mogu reći da se ponašao kao komunist, ali mi nije poznato da li je bio član KPJ.

Krajem marta 1941. godine Heno je mobilisan u bivšu jugoslovensku vojsku, a po kapitulaciji bivše Jugoslavije vratio se u Jasenicu. Negdje u maju ili junu 1941. godine mobilisan je u domobranu. U domobranima

je proveo oko 5 mjeseci u Bikaču, a zatim u Galivju. Kasnije mi je pričao da se u Bikaču poverao sa nekim drugovima i rekao im da želi da pređe u partizane, ali mu je saopšteno da treba da za sada ostane u domobranima (pominjao je nekog Milića).

U novembru 1941. godine uspio je da se iz domobrana vrati u svoje selo Dugoride, gdje je odmah stupio u Crnovrški parti-zanski odred koji je vodio borbe na tom području. Posto je na Kozari bilo dosta njegovih drugova (pominjao je šonu Mažara i još neki Banjalučane), u decembru 1941. prebacio se na Kozaru sa kurizima Svetkom Gligovićem i Keljom Brundalom.

Za Henom nisam više vidjela od njegovog odlaska na Kozaru. Poznato mi je njegovog odlaska na Kozaru. Poznato mi je da je poginuo u borbi za oslobođenje Prijedora krajem aprila ili početkom maja 1942. godine. Negdje oko 1951. godine Murat Gumić je pisao u „Glasu“ da je Heno bio komandir čete i da je poginuo u borbi za zauzimanje zgrade gimnazije - posljednjeg neprijateljskog uporišta u Prijedoru i to prilikom juriša izvršenog je završen na prozoru gimnazije.

Heno je imao dva brata: Dragomira i učenika NOR, mlađeg prije nekoliko godina, a bio